

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 16 0 U 000807 20 Uvp
Banjaluka, 10.11.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Ljiljane Bošnjak Glizijan, kao članova vijeća, uz učešće Anje Davidović, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi D. V. iz P., Ulica M. M. T. ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv zaključka broj 10-362-186/15 od 21.06.2019. godine, tuženog Odsjek ... Grad P., u predmetu prinudnog izvršenja rješenja, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Prijedoru broj 16 0 U 000807 19 U od 06.11.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 10.11.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba podnesena protiv uvodno označenog zaključka tuženog, kojim se (stavom 1. dispozitiva) tužiocu, kao izvršeniku po rješenju broj 10-362-186/15 od 31.05.2018. godine, izriče novčana kazna u iznosu od 200,00 KM, (stavom 2. dispozitiva) je određeno da se uplata novčane kazne ima izvršiti na račun javnih prihoda Grad P., u roku od sedam dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok je (stavom 3. dispozitiva) tužiocu ostavljen rok od sedam dana da ispoštuje obavezu iz rješenja Urbanističko-građevinskog inspektora broj 10-362-186/15 od 31.05.2018. godine, uz upozorenje da će se ako do ostavljenog roka ne ispoštuje obaveze iz rješenja i o tome ne obavijesti ovaj organ, izreći nove novčane kazne u istim iznosima.

Odbijanje tužbe se obrazlaže razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je osporenim zaključkom tužiocu kao izvršeniku iz rješenja broj 10-362-186/15 od 31.05.2018. godine, koje je postalo izvršno 03.01.2019. godine, izrekao novčanu kaznu, jer je u postupku inspeksijske kontrole utvrđeno da isti nije izvršio obaveze nametnute tim rješenjem u ostavljenom roku (nije uklonio dograđene anekse na dva poslovna prostora), a što po stavu suda predstavlja zakonito postupanje organa zasnovano na odredbama člana 40. stav 1., 65. stav 1. i 2. i 69. stav 1., 2. i 6. Zakona o inspekcijama u Republici Srpskoj („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 74/10, 109/12, 117/12 i 44/16 - u daljem tekstu: Zakon o inspekcijama), koje je sud sve citirao. U nastavku je sud iznio istorijat upravnog postupka inspeksijske kontrole koji je bio prekinut do okončanja postupka po zahtjevu tužioca za legalizaciju navedenih radova na zatvaranju i pokrivanju ulaza u postojeće poslovne prostore, koji zahtjev je odbijen rješenjem Odjeljenja za prostorno uređenje Grada Prijedora broj 06-364-1646/11 od od 23.03.2016. godine, koje je potvrđeno aktom Ministarstvo ... R. S. broj 15.02-364-78/16 od 10.08.2016. godine, čiju je zakonitost potvrdio Okružni sud u Banjaluci presudom broj 11 0 U 019446 16 U od 29.05.2017. godine, sa čim je postupak legalizacije pravosnažno okončan. Sud je dodao da je u međuvremenu pravosnažno okončan i postupak inspeksijske kontrole, jer je žalba tužioca

izjavljena protiv rješenja broj 10-362-186/15 od 31.05.2018. godine, odbijena rješenjem Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske broj 15.03-362-116/18 od 26.07.2019. godine, protiv kojeg nije pokretan upravni spor. Konačno, sud je zaključio da se u okviru postupka prinudnog izvršenja rješenja broj 10-362-186/15 od 31.05.2018. godine, ne može pobijati zakonitost istog, jer se u konkretnom postupku samo utvrđuje da li je to rješenje postalo izvršno (a ovdje jeste sa danom 03.01.2019. godine), te da li je stranka izvršila obaveze nametnute tim rješenjem, što tužilac nije, iako je prethodno obavještenjem od 11.06.2019. godine pozvan da to učini do dana 21.06.2019. godine, što je utvrđeno u postupku kontrole izvršenja pomenutog rješenja, o čemu svjedoči zapisnik inspektora od 21.06.2019. godine koji se zatiče u spisu.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija njenu zakonitost zbog povreda propisa o postupku koje su od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu iznosi da je sud hronološki pobrojao sve akte koji su doneseni u okviru ovog upravnog postupka, ne upuštajući se u meritum stvari, a da je to učinio ne bi se dogodilo da odbije tužbu podnesenu protiv zaključka od 21.06.2019. godine. Ovo stoga što se organi, a potom i sud, nisu upuštali u mogućnost privremenog zadržavanja i legalizacije spornih nadstrešnica nad ulazom u poslovni prostor dok se ne riješe sporni imovinsko-pravni odnosi „između vlasnika stambene zgrade“, a koja mogućnost je propisana odredbom člana 13. stav 2. Zakona o legalizaciji bespravno izgrađenih objekata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 62/18), kao i odredbom člana 166. stav 5. Zakona o uređenju prostora i građenju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 40/13, 106/15 i 3/16) koje citira, podsjećajući da on posjeduje ugovor o prodaji poslovnog prostora broj M-85/97 od 02.07.1997. godine, zaključen sa prodavcem RŽR Lj. a.d. P. koja je u potvrdi od 11.09.2015. godine konstatovala da je tužiocu prodala i u cijenu uračunala i prilazni put ispred poslovnih prostora. Dodaje da njegova šestočlana porodica živi i izdržava se isključivo od trgovačke djelatnosti koju obavlja u navedenom poslovnom prostoru, da nadstrešnice ispred ulaza nisu aneksi objekta kako to tvrdi građevinska inspekcija, te iznosi da su iste postavljene isključivo radi bezbjednosti kupaca, jer se iznad ulaza nalaze balkoni i krov sa kojih stalno padaju razni predmeti, naročito zimi ledenice od 10 kg, zaključujući da su nadstrešnice postavljene prije skoro 30 godina i da se na njih niko od stanara zgrade nije žalio. Zbog navedenog predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine ili preinači u korist tužioca.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da je isti neosnovan i da u cijelosti ostaje kod razloga iz osporenog zaključka čiju je zakonitost osnovano podržao nižestepeni sud. Predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog zaključka tuženog od 21.06.2019. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda čija pravilnost nije dovedena u sumnju navodima zahtjeva.

Tužilac ne osporava okolnost da mu je rješenjem Urbanističko-građevinskog inspektora Grad P. broj 10-362-186/15 od 31.05.2018. godine (koje je postalo izvršno 03.01.2019. godine), nametnuta obaveza uklanjanja dograđenih aneksa na dva poslovna prostora, koji aneksi su

opisani u dispozitivu ovog rješenja, te da tu obavezu nije izvršio u roku propisanom tim prvostepenim rješenjem, a ni u naknadno ostavljenom roku, što su jedino bitne okolnosti sa aspekta odredaba člana 40. stav 1., 65. stav 1. i 2. i 69. stav 1., 2. i 6. Zakona o inspekcijama, kako to i sud obrazlaže.

Naime, odredba člana 40. stav 1. Zakona o inspekcijama propisuje da inspektor u obavljanju nadzora samostalno vodi postupak, donosi rješenje i preduzima mjere i radnje u okviru svojih prava, dužnosti i ovlašćenja utvrđenih ovim zakonom i drugim propisima, odredba člana 65. stav 1. istog zakona propisuje da inspektori prate izvršenje izrečenih mjera u rješenju, a stav 2. propisuje da će se izvršenje rješenja inspektora pokrenuti na osnovu rješenja koje je postalo izvršno i izvršenog inspekcijskog pregleda kojim je utvrđeno da izvršenik u ostavljenom roku, nije izvršio mjere izrečene u rješenju ili ih je izvršio samo djelimično, dok odredba člana 69. stav 1. ovog zakona propisuje da ako se obaveza izrečena u rješenju inspektora sastoji u izvršenju određene radnje ili je rješenjem inspektora izvršenik obavezan da nešto dopusti ili trpi, a izvršenik postupa protivno takvim obavezama, inspektor će novčanim kaznama prinuditi izvršenika na izvršenje obaveze, stav 2. propisuje da novčana kazna za fizičko lice iznosi 200 KM, a stav 6. propisuje da se novčana kazna izriče zaključkom na koji nije dozvoljena žalba.

Osnovano sud zaključuje da se u okviru upravnog postupka iz kojeg je proistekao ovaj upravni spor, prinudno izvršenje rješenja broj 10-362-186/15 od 31.05.2018. godine, ne može pobijati zakonitost istog, pri čemu opravdano ukazuje i na nespornu okolnost da je zakonitost tog rješenja potvrđena aktom Ministarstvo ... R. S. broj 15.03-362-116/18 od 26.07.2019. godine, protiv koga tužilac nije pokretao upravni spor u okviru koga je imao mogućnost da iznosi i dokazuje ove navode.

Tvrđnja tužioca da je bilo uslova da se ovi objekti legalizuju, odnosno privremeno zadrže do rješavanja imovinsko-pravnih odnosa „između vlasnika stambene zgrade“ takođe ne može biti predmet razmatranja u okviru ovog postupka, pri čemu je sud osnovano podsjetio i na to da je zahtjev tužioca za legalizaciju ovih bespravno izvedenih radova odbijen rješenjem Odjeljenje ... Grad P. broj 06-364-1646/11 od 23.03.2016. godine, koje je potvrđeno drugostepenim aktom Ministarstvo ... R. S. broj 15.02-364-78/16 od 10.08.2016. godine, čiju je zakonitost podržao Okružni sud u Banjaluci presudom broj 11 0 U 019446 16 U od 29.05.2017. godine, iz čega proizilazi da je i ovaj postupak pravosnažno okončan.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Anja Davidović

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić